BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER VAN HET HOF VAN 11 DECEMBER 1984 [1]

Assunta Licata tegen Economisch en Sociaal Comité

„Personeelscomité — verlies van het mandaat van een lid"

Zaak 270/84 R

Samenvatting

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor verlening (Reglement voor de procesvoering, artikel 83, paragraaf 2)

De opschorting van de tenuitvoerlegging kan slechts in overweging worden genomen indien de omstandigheden, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan zij worden gevorderd, ze aanvankelijk gerechtvaardigd doen voorkomen. Daarenboven moeten zij spoedeisend zijn in die zin, dat het noodzakelijk is dat zij nog vóór de beslissing ten gronde worden genomen en effect sorteren, om te voorkomen dat de partij die erom vraagt, ernstige en onherstelbare schade lijdt; tenslotte moeten zij voorlopig zijn in die zin, dat zij niet prejudiciëren op de beslissing ten gronde.

In zaak 270/84 R,

ASSUNTA LICATA, ambtenaar van het Economisch en Sociaal Comité, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij N. Decker, advocaat aldaar, Avenue Marie-Thérèse 16,

verzoekster,

tegen

ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ, vertegenwoordigd door D. Brüggemann, lid van het directoraat Personeelszaken, als gemachtigde, bijgestaan door A. Bonn, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore, Côte d'Eich 22,

verweerder,

1 — Procestaal: Frans.

betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging, als bedoeld in artikel 83 van het Reglement voor de procesvoering, van besluit nr. 173/84 A van de voorzitter van het Economisch en Sociaal Comité van 7 mei 1984, houdende wijziging van besluit nr. 1896/76 A van het bureau van het Economisch en Sociaal Comité van 28 juli 1975 betreffende de samenstelling en de werkwijze van het personeelscomité, alsmede van het besluit van het Economisch en Sociaal Comité tot het organiseren van gedeeltelijke verkiezingen om te voorzien in verzoeksters zetel in het personeelscomité,

geeft

DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER,

uitspraak doende krachtens de artikelen 9, paragraaf 4, en 96 van het Reglement voor de procesvoering,

de navolgende

BESCHIKKING

De feiten

Bij besluit nr. 1896/75 A van het bureau van het Economisch en Sociaal Comité (hierna: ESC) van 28 juli 1975 is een personeelscomité opgericht krachtens artikel 9 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen (hierna: Ambtenarenstatuut) juncto artikel 1 van bijlage II daarbij.

Artikel 3 van dit besluit bepaalt:

„Het personeelscomité van het Economisch en Sociaal Comité bestaat uit 9 leden. Het omvat ten minste één vertegenwoordiger van elk van de in artikel 5 Ambtenarenstatuut genoemde categorieën en groepen, alsmede van de personeelsleden bedoeld in artikel 7, eerste alinea, van de Regeling andere personeelsleden."

Volgens artikel 5, tweede alinea, van dit besluit eindigt het mandaat van de leden van het personeelscomité twee jaar na het tijdstip waarop zij zijn gekozen, of zoveel eerder als door de instelling wordt bepaald.

De derde zin van dit artikel luidde als volgt:

„Het mandaat van lid van het personeelscomité eindigt eveneens bij vrijwillig ontslag of beëindiging van de dienst."

Mevrouw Licata, destijds werkzaam bij het ESC, was in het personeelscomité gekozen als vertegenwoordiger van de personeelsleden bedoeld in artikel 7, eerste

alinea, van de Regeling andere personeelsleden. Haar mandaat zou eind maart 1985 eindigen.

Nadat zij was gekozen, werd Licata evenwel op grond van een intern vergelijkend onderzoek tot ambtenaar aangesteld.

Het personeelscomité was van mening, dat door deze omstandigheid Licata niet meer representatief kon worden geacht voor de categorie „andere personeelsleden", en wendde zich tot de voorzitter van het ESC. Conform het advies van zijn diensten nam deze op 7 mei 1984 besluit nr. 173/84 A; bij artikel 2 van dit besluit werd artikel 5, tweede alinea, derde zin, van vorenbedoeld besluit nr. 1896/75 A gewijzigd als volgt:

„Het mandaat van lid van het personeelscomité eindigt eveneens bij vrijwillig ontslag, definitieve beëindiging van de dienst of door overgang naar een andere categorie, groep of regeling, indien daardoor de representativiteit van het personeelscomité als bedoeld in artikel 3 niet langer is gewaarborgd."

Krachtens dit besluit — dat aanvankelijk werd opgeschort door de secretaris-generaal van het ESC en vervolgens weer van kracht werd — besloot het personeelscomité op 25 juni 1984 de stem van Licata, die nochtans aan de vergadering had deelgenomen, niet mee te tellen. Op 28 juni 1984 besloot het personeelscomité het mandaat van Licata ingevolge het nieuwe artikel 5 als geëindigd te beschouwen. Bijgevolg riep het voor 12 oktober 1984 een algemene vergadering van het personeel samen, waarop werd besloten tot het houden van gedeeltelijke verkiezingen ter vervanging van Licata.

De verkiezingen zouden aanvankelijk op 7 november 1984 plaatshebben, doch werden tot de 16e uitgesteld. Aangezien evenwel het quorum niet werd bereikt, moest een tweede stemming worden gehouden, waarvoor een latere datum werd vastgesteld.

Op 6 november 1984 diende Licata krachtens artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut een klacht in, waarin zij verzocht om nietigverklaring van voornoemd besluit nr. 173/84 A alsmede van het stilzwijgend genomen besluit van de administratie om haar van het personeelscomité uit te sluiten.

Zonder het antwoord op haar klacht af te wachten, heeft Licata krachtens artikel 91, lid 4, Ambtenarenstatuut beroep ingesteld, strekkende tot nietigverklaring van voornoemd besluit nr. 173/84 A alsmede van het op grond daarvan genomen besluit van het ESC om gedeeltelijke verkiezingen te organiseren om verzoeksters zetel in het personeelscomité opnieuw te bezetten.

Dit beroep is op 14 november 1984 ingeschreven ter griffie van het Hof.

Bij verzoekschrift, op diezelfde datum ingeschreven ter griffie van het Hof, heeft Licata voorts verzocht om opschorting van de tenuitvoerlegging van de in de hoofdzaak bestreden besluiten.

Bij memorie, ingeschreven ter griffie van het Hof op 30 november 1984, heeft het ESC opmerkingen met betrekking tot het verzoek om opschorting ingediend.

Ter terechtzitting in kort geding van 10 december 1984 hebben partijen mondelinge opmerkingen gemaakt en is advocaat-generaal M. Darmon gehoord.

In rechte

1 Bij verzoekschrift, ingeschreven ter griffie van het Hof op 14 november 1984, heeft A. Licata, ambtenaar van het Economisch en Sociaal Comité (hierna: ESC), beroep ingesteld tot nietigverklaring van: a) besluit nr. 173/84 A van de president van het ESC van 7 mei 1984, houdende wijziging van besluit nr. 1896/75 A van het bureau van het ESC van 28 juli 1975 betreffende de samenstelling en de werkwijze van het personeelscomité; en b) het besluit van het ESC om ingevolge voornoemd besluit, gedeeltelijke verkiezingen te organiseren om verzoeksters zetel in het personeelscomité opnieuw te bezetten.

2 Bij een op dezelfde datum ingeschreven verzoekschrift heeft verzoekster voorts krachtens de artikelen 83 e.v. van het reglement voor de procesvoering verzocht om opschorting van de tenuitvoerlegging van voornoemde besluiten.

3 De ontvankelijkheid van het verzoek om opschorting wordt niet betwist.

4 Alvorens de gegrondheid van dit verzoek te onderzoeken, zij eraan herinnerd dat volgens vaste rechtspraak (zie laatstelijk de beschikking van de president van het Hof van 19. 7. 1983 in zaak 120/83 R, Raznoimport, Jurispr. 1983, blz. 2573) de opschorting van de tenuitvoerlegging slechts in overweging kan worden genomen indien de omstandigheden, zowel feitelijke als rechtens, op grond waarvan zij worden gevorderd, ze aanvankelijk gerechtvaardigd doen voorkomen. Daarenboven moeten zij spoedeisend zijn in die zin, dat het noodzakelijk is dat zij nog vóór de beslissing ten gronde worden genomen en effect sorteren, om te voorkomen dat de partij die erom vraagt, ernstige en onherstelbare schade lijdt; tenslotte moeten zij voorlopig zijn in die zin, dat zij niet prejudiciëren op de beslissing ten gronde.

5 Voor wat betreft het bestaan van middelen op grond waarvan de gevraagde opschorting aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt, heeft verzoekster aangevoerd dat een lid van het personeelscomité, dat overgaat naar een andere categorie, groep of regeling dan waarvoor het was gekozen, niet kan worden

geacht daardoor niet langer kennis te dragen van de specifieke problemen van de oorspronkelijke categorie, groep of regeling. De voortzetting van haar lidmaatschap van het personeelscomité zou dan ook geenszins in strijd zijn met artikel 1, vierde alinea, van bijlage II bij het Ambtenarenstatuut, volgens hetwelk het personeelscomité zodanig dient te zijn samengesteld, „dat alle categorieën van ambtenaren en alle groepen, bedoeld in artikel 5 van het Statuut alsmede de personeelsleden, bedoeld in artikel 7, eerste alinea, van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Gemeenschappen, daarin zijn vertegenwoordigd". Zij is mitsdien van mening, dat besluit nr. 173/84 A onwettig is.

6 Verzoekster betoogt voorts dat zij op grond van dit besluit, zelfs indien het wettig zou zijn, niet van het personeelscomité kan worden uitgesloten, aangezien het gaat om een regelgevende bepaling die niet met terugwerkende kracht mag worden toegepast. Zij herinnert eraan, dat er ten tijde van haar verkiezing geen bepaling bestond volgens welke haar mandaat zou eindigen bij overgang naar een andere categorie, groep of regeling.

7 Het ESC bestrijdt de gegrondheid van verzoeksters stellingen. Het beklemtoont dat het personeelscomité zelf had gevraagd om vaststelling van besluit nr. 173/84 A, en dat het ESC gevolg heeft gegeven aan deze suggestie na het vraagstuk zorgvuldig te hebben bestudeerd. Overigens merkt het op, dat het bestreden besluit op verzoekster is toegepast door het personeelscomité.

8 Zonder te prejudiciëren op de beslissing ten gronde, volstaat het vast te stellen, dat de door verzoekster aangevoerde middelen tot staving van een „fumus boni iuris" niet kennelijk ongegrond zijn, voor zover zij berusten op de omstandigheid dat de bestreden bepaling ten tijde van haar verkiezing nog niet van kracht was.

9 Ten aanzien van de spoedeisendheid van het verzoek om opschorting stelt verzoekster, dat in casu aan deze voorwaarde is voldaan in zoverre de toepassing van besluit nr. 173/84 A van de voorzitter van het ESC haar verhindert om haar mandaat in het personeelscomité tot aan het normale einde ervan uit te oefenen. Deze consequentie wordt nog ernstiger door het besluit gedeeltelijke verkiezingen te organiseren om verzoeksters zetel opnieuw te bezetten.

10 Het ESC betwist dit middel met de stelling, dat de regularisatie van de samenstelling van het personeelscomité niet verder mag worden vertraagd door een maatregel tot opschorting van de tenuitvoerlegging.

11 Dit argument van het ESC kan niet worden aanvaard. Uit het enkele feit dat een besluit, daterend van 7 mei 1984, nog niet tot verkiezing van een nieuwe vertegenwoordiger van de categorie „andere personeelsleden" heeft geleid, blijkt immers, dat de onmiddellijke uitvoering van het bestreden besluit niet zo spoedeisend is als het ESC beweert.

12 Wat het bestaan van ernstige en onherstelbare schade betreft, betoogt verzoekster, dat het feit dat zij niet aan de vergaderingen van het personeelscomité mag deelnemen, de representativiteit van dit comité vervalst. Dit zou een ernstig en onherstelbaar nadeel zijn, temeer omdat blijkens 's Hofs arrest van 9 maar 1977 (zaak 54/75, De Dapper, Jurispr. 1977, blz. 471) besluiten van een onregelmatig samengesteld personeelscomité niet achteraf kunnen worden aangevochten.

13 Het ESC brengt hiertegen in, dat het nadeel voor de werkzaamheden van het personeelscomité veel ernstiger en onherstelbaarder zou zijn dan dat wat verzoekster stelt, daar de gevraagde opschorting de gedeeltelijke verkiezingen zou blokkeren en zodoende de representativiteit van het personeelscomité, als voorzien in het Ambtenarenstatuut, in gevaar zou brengen.

14 Dienaangaande moet worden opgemerkt, dat afwijzing van het verzoek om opschorting zowel voor verzoekster als voor het ESC een ernstig nadeel zou betekenen, omdat verzoekster niet zou kunnen deelnemen aan de vergaderingen van het personeelscomité en het ESC gedeeltelijke verkiezingen zou moeten organiseren waarvan de wettigheid dubieus zou worden indien het Hof het beroep in de hoofdzaak gegrond zou achten.

15 Tenslotte voert het ESC aan, dat de gevraagde opschorting prejudicieert op de beslissing ten gronde, hetgeen in strijd zou zijn met artikel 86, paragraaf 4, van het Reglement voor de procesvoering. Gelet op de tijd die het Hof nodig heeft om tot een beslissing in de hoofdzaak te komen, zou een opschorting verzoekster naar alle waarschijnlijkheid in staat stellen om haar mandaat tot het normale einde ervan, eind maart 1985, uit te oefenen.

16 Dit argument kan niet worden aanvaard. Het feit dat het mandaat van verzoekster spoedig eindigt, kan immers geen grond opleveren om haar de in artikel 91, lid 4, Ambtenarenstatuut uitdrukkelijk gegeven mogelijkheid te ontzeggen om te verzoeken om opschorting van de tenuitvoerlegging van voor haar bezwarende besluiten.

17 Uit het voorgaande volgt, dat hangende de uitspraak van het arrest in de hoofdzaak, de opschorting dient te worden gelast van besluit nr. 173/84 A van de voorzitter van het Economisch en Sociaal Comité van 7 mei 1984, voor zover het als reden voor het eindigen van het mandaat van een lid van het personeelscomité de overgang naar een andere categorie, groep of regeling vermeldt, alsmede van de op grond van dit besluit georganiseerde gedeeltelijke verkiezingen.

DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER,

rechtdoende bij voorraad,

beschikt:

1. **Hangende de uitspraak van het arrest in de hoofdzaak, wordt de tenuitvoerlegging van besluit nr. 173/84 A van de voorzitter van het Economisch en Sociaal Comité opgeschort, voor zover het als reden voor het eindigen van het mandaat van een lid van het personeelscomité de overgang naar een andere categorie, groep of regeling vermeldt. De ter uitvoering van genoemd besluit georganiseerde gedeeltelijke verkiezingen worden eveneens opgeschort.**

2. **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, 11 december 1984.

Voor de griffier

J. A. Pompe

adjunct-griffier

De president van de Eerste kamer

G. Bosco